

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Róddén, Juhjus 12-dikén, 1852.

Béts.

Ó Felsegek a' Tsászár és Tsászárné Május 31-dikén szerentsésen megérkeztek Pola városába, a' hova ugyan azon napon Ó Felsegei Mária Ludovica Fő Hertzegaszszony, Pármai Piacenzai és Quastalai Hertzegné is kiszállott egy gyözhajón.

Ó Felsege a' Pármai's a' l. Hertzegaszszony Jun. 3-dikén Triestbe visszatéte, 's ugyan oda a' Fels. Lombard Velentzei Vice Király Fő Hertzeg Rainer is visszatért Fels. Hitveével együtt Fiuméba tett útjából.

Ó Felsegek a' Tsászár és Tsászárné Polából Május 3-dikén indultak szárazon, hogy Triestbe visszatérjenek, a' hova Jun. 5 dikén délutáni 2 órakor szerentsésen, és kívánt jó egészségben még is érkeztek.

Jun. 9-kén meghalálozott itten hosszas betegeskedése után Genz Fridrik Ur. Ts. Kir. nagyságos Udvari Tanácsos, ki Ó Ts. K. Felsege Házi Udvari és Status titkos Cancellariájánál rendkívülyaló szolgálatban volt, Sz. István Magyar Király Rendének nagykeresztese és több külföldi Rendek Commandatora.

Lengyel Ország.

Hrg Paskievits, Máj. 1-ső napján a' Tsászárnak, rövid kivonatban az

itt következő rendelkezést adta Lengyel Országnak tudtára: 1-ór A' hajdani Lengyel sereg egészen eloszlatatik. 2-ór Azon alsóbb rendű katonák, kik 1850 Nov. 29 kéig a' seregben szolgáltak, valamint azok is, kik a' revolútiós Kormányzék alatt lettek katonákká, — a' mint más rendelés is tartja — az Ó Felsege hadi seregenek ezeredei közé bevetetnek. 3-ór A' revolútió idején szolgált akár mifele rangú tisztek; azok nevezetesen kik fegyveresen fogattattak el, és a' kik fegyvereiket a' Varsó bevétele után önnként rakták le, nem különben, kiknek a' Tsászár a' szomszéd tartományokból hazájokba való vissza jövésre engedelmet adott, továbbá a' hajdani Lengyel sereg Tisztviselő, hadbíztsasai, kik a' Revolútióban résztvettek, a' szolgálatból való elbocsátatásról szóló bizonyosságleveleiket kikapják. 4-ór Az ehkeppen elbocsátott tisztek, és katonai hivatalt viselt személyek forma ruhát többé nem viselhetnek, sem a' lengyel törvények tartalma szerént adni szokott évfizetést nem kapnak. Azomban szomorú sorsok tekintvén, az 1851-ben Dec. 27-kén közhírré tett rendelés szerént, ők magok, vagy özvegyeik és árvaik penzel 5 esztendeig segítettnek. 5-ór Ez a' Rendelés azokra is kiterjed, a' kik Lengyel Országban születtek ugyan, hanem a' Revolútió alatt

fogva Oroszországban tartattak, — de csak azon eselben, ha elbocsátván, hazájokba vissza térnek. 6 or. Az olyan Generalisok, Tisztek, és katonai hivatalt viselő személyek, kik a Revolutióban részt nem vettek, most pedig szolgálathoz vágnak, ha hivatalt továbbra is kívánnak viselni és az oránt kéréssel folyamodnak az Orosz katonai vagy a lengyel polgári szolgálathoz, rangjokhoz illő hivatalra számot tarthatnak. A kik pedig ezt nem akarják, vagy valami tekintetből hivatalra nem hotsáttatnak, szolgálathoz alól, felszabadító bizonyítványt kapnak. 7 or. Azok a Generalisok, Tisztek és katonai hivatalt viselő személyek, kik a Revolutió alatt önként jelentek meg, valamint azok is, kik a pótlókatona szedésen vagy szabadsággal voltak Oroszországba, ha akarják, Orosz szolgálathoz kérhetnek. Mások a szolgálathoz elbocsátatnak. 8 or. A hajdani lengyel sereg Generalisai és tisztjei, kik esküvéseket megtartottak, ha az Orosz seregben akarnak szolgálni, a Gárdát kivéve, azon csapatokba és ezeredekbe tétessenek, melyeket magok kívánnak. 9 or. A szolgálathoz elbocsátandó személyek bizonyítványt kiadása, és az Orosz katonai vagy lengyel polgári hivatalokba való felvételéért esedező levelek megvizsgálása végett Generalientenant Sulimának Elölülése alatt egy biztosság fog kinevezetni. Ennek tagjai lesznek Generalmajor Darmski és Plautin.

A Helytartótanácsnak, a f. e. April. 25-ki végzése szerint Statustanátsos Lubowidzki a Lengyel Bank Elölülője, azon költségnövekedéseket, melyek a Revolutió idején, ezen név alatt „Denygel segedelem,” nyilataltak meg, valamint az ezekről kiadott minden bizonyító irásokat is semmiképen nyilatkoztatja. Ambár — úgymond a nevezett

végzés — az igazgatóságok reményli, hogy azok, kik értékeket azon költségnövekedésre oda ajánlottak, ugyan azokat (értékeket) inkább fogják valami más jöltéve tételre fordítani, mindazáltal szabad tetszésétől függ, magokat 14 nap alatt a Banknál jelenteni, és ott az ő bizonyító vagy nyugtató irásait a Bankban elébb letett summáért kitsevelni. Kivevődik innen az Amnestiából kizárt személyek pénze, úgymint a melyet a kintstar tiszt szék törvényesen letartóztatott.

Görög Ország.

A Görögországból jött levelek, annak állapotját igen rossz színűvel festik, és ezen állapotnak zenebona nélkül leendő kimenetele felől mindnyájan kételkednek. Ezt írják nevezetesen Máj. 22-kén Corfuból: A Capodistria ellátározása után állított kormányzati biztosság megtelepedett ugyan Naupliában, és már a Nemzetgyűlés tagjait Argosba meg is hívta; de mint-hogy a Nyugoti Görögország Képviselői, kiknek nagyobb része idegen a jelen kormányzattól, ezen meghívásnak nehezen fog engedelmessé válni; kétséges dolog, ha valyon lesz-e valami a tüzelt gyűlésből? — vagy a Görögország mostani kormányzati szerve soká tart-e? — és mind ezek olyan kérdések, melyekről az ez idő szerént győzedelmes Feljávára, igen bajos volna megfejtetni.

Máj. 12-kéről egy másik levélben, mely Görögországból küldetett, ezt olvassuk: Az új Kormányzat, minden módon igyekszik a múltakról felejtkezni, és ha reá mehetne, a Nemzetet egyesíteni. De tételét nehezen éri el. Mert a közönséges kintstar üres, — csak annyi pénze sints, a mivel a lá-

tonák zsoldját fizethetné: Újságunk, melly eddig Közönséges Újságnévet viselt, ezentúl Nemzeti Újságnak neveztetik. Ennek April. 18-án (50) kijött legelső darabja, a következő kinevezésekről emlékezik: Christidi-belső-, Tricupi külső-, Bulgari-tengeri-, Zografo, hadi-, Meurocordato finantz-Ministerekké lettek. Naupliai és Argos Kormányosnak Papalexopoló tétetett. A' Kormányzéki Biztosság ez idő szerint Kundiurioti, Ypsilanti, Zaimi, Colletti, Metaxa, és Plaputa Urakból áll. Az Elölülői hivatal minden hónapban változik, — azt a' kormányzék tagjai sorban viselvén. Az üléseket mindenkor az Elölülő nyitja meg, a' zárja be és hívhatja a' gyűlést össze még rendkívül is. A' Biztosság minden nap kétszer tart ülést. A' Tanácskozásokban két miniszter jelenik meg.

Pátrósból egy levél Máj. 12-ken jelenti: A' Nauplia előtt táborozó görög rendetlen seregek a' városba beütöttek. Ez a' dolog a' lakosokat megremítvén arra indította, hogy javaikat hajókra szállítsák. A' Katonaságot, melly nem fizetett zsoldját keresi, de az úreskaszsában nem találja, 's várakozásában más felől is megtsalatkozott, nem soká fogja a' kormányzék zabolán tartani. Ezen kívül Kolokotroni, Tripolizzánál, Sulioté Tsavella pedig Argós és Patrásnál álló számos seregekkel fenyegetik az új kormányzékot. Millyen szorultságban kell a' görög katonaságnak lenni, és hogy az mennyire bosszankodik zsoldjának ki nem adásáért, megtetszik onnan, hogy a' Messolongi őrző sereg a' vároltalmazására kirakott bronzágyúk közül az ott lévő Ithakai kereskedőknek sokakat eladott és azoknak árából veszi ki a' maga havi fizetését. Sp e z-

ziában, melly Hydrával nyilvános el-lenségeskedésben van, a' zabolátlanság mód nélkül való. — Gróf Capodistrias Agoston Nápoly felé ma estve fog elindulni.

O r o s z O r s z á g.

A' Moskauban lévő Fő-katonaikórmányos, a' Tsászár meghagyása szerint, tudósítja Moskaunak minden lakosát: hogy Ő Felsege azon vallásos fogadást, mellyet ditső emlékezetű Sándor Tsászár 1812 esztnek Dec. 25-ken, az az, Orosz Országnak az idegen népektől lett megszabadítása napján, egy, a' Megváltó tiszteletére Moskauban építendő templom felől tett vala, rövid idő alatt telyesíteni fogjai.

A' Tsászár Hrg Radziwill Bálintnak; Burkus királyi General Major Rummelnek; Lengyel Minister Tymowskiának; és Püspök Choromanskiának érdem kereszteteket, nevezetesen a' legelsőnek a' Szt Sándor-Newski, a' három utolsónak pedig a' Szent Anna rendjét ajándékozta.

Az Ország tanács gyűlése elvégezte, és ezen végzést Ő Felsege is megerősíté, hogy nevezetesen azon jobbakokkal együtt; kik az ő Uroktól Sibériába küldődnek, Felsegeik is, — az, hogy ezek szabad familiából származtak ellett nem állván oda elmenjenek. Ezen Aszszonyok, férjek halála után elébbeni szabad rendjékbe vissza lépven, magoknak szabad tetszések szerint választhatnak lakhelyet.

F r a n t z i a O r s z á g.

A' Szt Simonisták, körül belől egy hónap óta Menilmontáni (Páris mellett) házokban, úgy vonták meg magokat, mint valamely hozzájárulhatatlan Klás-

tronban. Itt ők, eddig volt szokások ellen, a' legtermészetesebben élnek. Szolgáik, inassai mintsenek; — mindenféle foglalatosságokat magok tesznek. Ruháikat magok laporozzák és kérélik, tisztáikat is magok tisztítják, s minden kömives és kertész munkákat magok tesznek. Menilmontanti házakat, mellyben több esztendők óta már senki sem lakott, tsupa röndetlenségben az ahhoz tartozó nagy kertjüket pedig dudrával benöve találták. Először is ezeket szedték tehát rendbe. Egy kürttel adott jelre reggeli 5 óráig dolgoznak. Akkor mu'sika szó közt, egész ékességgel asztalhoz ülnek, és az estvét testi gyakorlásokkal töltik el. Ez alatt, azok, kik a' Monsigny út mellett lévő házban maradtak az külső dolgok és a' finanzia rendbe szedésével foglalatoskodnak. A' Szt Simonisták Juniushan a' Menilmontanti házakat hetenként kétszer fogják ki nyitni, hogy őket látni kívánó barátjaiknak a' magok remeteségét megmutathassák.

A' frantzia Oppositiotól rendelt Biztosság, híradásával (mellyről a' Magyar Kurír 46-dik számú darabja már említést tett) készen van. Ez, az Oppositio Követjeinek Máj. 23-ki gyűlésében felolvasatván, helybehagyatott. Foglalatja rövideden ide megy ki? Ha szinte hatalmunkban nem volt is, az igazgatószéket vissza vinni azon feltételekre, mellyek alatt az még továbbra is megállhatna, annyit legalább megtehetünk, hogy azt a' veszedelemre figyelmetessé tesszük. 1850 ki Revolutiókat különböző személyek, különböző szempontból tekintették. Némelleyek úgy nézték azt, mint történetből való módosítását a' Restauratiónak, és úgy vélekedtek, hogy az új Kormányzsek embereinek és alaptételeinek a' Restauratiótól sem-

mit sem kell különbözni. A' közelebb elbótsátott sokátartó; de semmi jót nem tett Ülés tanátskozásainak minden tárgyát ez a' vélekedés igazgatta. Ehhez képest mentek nevezetesen a' Civillista, a' Pairek öröksége, és a' sereg elintézése felettartott szóhartzok; e' volt a' Budget dolgában rendelt biztosok előtuloje; e' vezérle az Ország igazgatását; és e' háfározta meg; miképpen viselje magát Frantzia Ország a' földiek eránt. — Mások ellenben, — a' kikhez tartozunk mi is — úgy köszönték a' Juliusi Revolutiót mint az 1789-ki nagy Revolutiókor kiáltott alaptételek és jussok végső megszentelését és koronáját. Azok, mint megannyi erős és hathatós alapra, ezen principiumokra és jussokra akarák a' Thronust építeni. Az ő beszédjeknek és voksoknak mindenkor ez a' gondolat volt vezérc. Mi a' Civillistáról való tanátskozásokban úgy gondolkozánk, hogy az Új Királyság, más feltételek alatt lehet erős és állandó, nem pedig a' Luxus által, melly a' királyi familiának ez előtt uralkodó ágát megbuktatta; — és hogy az, a' nemzet által, mellytől köz megegyezésből állítatván sem a' képzelődő tehetségnek pompa és fény által való megvakítása, sem pedig a' nélkül nem hogy magának pénzért vásároljon tiszteletet és engedelmességet. Midőn, a' fent említett tárgy felett való szóhartz alkalmával, a' Ministerium, a' Vazallusi lökből ismét vissza akarta közinkbe hozni ama kitélt: jobbagy, ez ellen mi ezek között a' gondolatok között protestáltunk. A' Pairek állapota elrendelése alkalmával, a' leltett Kormányzsek követői szája mindég azon privilegiumok Szentségéről való beszéddel volt tele, mellyek a' Revolutio előtt adódtak, és szünet nélkül kiabálta: hogy a' Pairek öröksége né-

kül sem Státus sem társaság nem lehet. Az a Restauratio idejében való gondolat volt. Mi, az egyenlőség 's a Népuralkodása principiuma mellett állhatatosok lévén, a Frantzia Ország kívánságát kivivénk, 's a Pairek öröksége eltöröltetett. Mi még többet akartunk. Nevezetesen, hogy a törvényhozó hatalmat, sőt magát a másik Kamarát is az Uralkodó az az a Né p. válaszsza. Igyekezetünk a volt, hogy némelly Pairek magokat a Királynál törvényesebbeknek ne nevezhessék; és hogy a Revolutió úgy választhassa a maga törvényhozóit; a mint ugyan az, tulajdon bírát teszi. A nagyobb rész, más képpen ítél. Az idő és a következés majd megválasztja, melyik lett volna jobb? A mi hadiseregeinket illeti; ezen fontos tárgyban fő gondunk a volt, hogy a múltakra nézve, a Restauratio igazságtalanságait helyre hozzuk, — a jövőre nézve pedig, a Frantzia Ország ellenségeibe félelmet öntsünk, a nélkül hogy az által belső szabadságunkat legkissebb veszedelem is fenyege-se; — hogy a rangokban való előmozdítás ne kegyelmen hanem érdemen épüljön; — a tanítást es tudományt az Ezeredekben terjesszük, — egyszóval hogy a katonák állapotján minden tekintetben igazítsunk. Ezen kívánságaink között az elsőnek, a 100 napok alatt adott rangok és megtsizteltetések elfogadása eránt tett javallattal akaránk eleget tenni, — és ez mind a két ház helybehagyta. Tsak egyedül a törvényhozó hatalom tehetett volna olyan rendelkezéseket, mellyek nem az egyes személyeknek, hanem a közönségnek szolgáltak volna kárpótlásul. A Kormányzék, a Királyi helybehagyás hozzá járulása vagy annak megtagadása nélkül, a törvényhozó hatalom rendszabása helyett, egy parantsolatot küldvén reánk az,

azzal a hamarának javallatbeli jussát, (initiative) a Constitutiót, sőt magokat a helybehagyás megtagadására nézve hozott materialis formulákat is megsértette. Ez ellen nekünk protestálni kellett. A hadi seregek elrendelése eránt két rendszerek (systema) ajánltattak. Az egyik, melly egy, a mozgó Nemzetigárdára és a szolgálattól szabad katonák közül formálandó derék tartalék sereget (Reserve) kívánt, a mostani sereg számát, és az arra szükséges költséget kevesítette volna. A másik ellenben a mozgó Nemzeti gárdát, elintézés (organisatio) nélkül hagyta, és azt kívánta hogy a zászlónál minden szükség nélkül, sokkal nagyobb számú Katonaság tartassék. Az első rendszer, melly sokkal kevesebbe kerülő, 's a hadi seregek a Nemzeti gárdával való összeolvastására könnyebb mód lett volna a miénk, a második pedig a nagyobb része volt, és nyert. A Budgetra nézve mindeneknek a takarékos-ság 's az adófizetőkön való könnyítés volt a fő tzeljok. De a Restauratio baráti minden költséget törvényesnek, az adók minden neveit helyyesnek és igazságosnak találták, és mintha nem lett volna elég a szükség vas törvénye, ahhoz kellett folyamodniok, hogy gúnyoló Theoriák által tanítsanak, meg minket arra, hogy az adók felemelése, valami nagy jótétemény. A mi szíves kívánságunk a volt, hogy a Revolutio a népnek is ajándékozna valamit. Nem volt nekünk az a gondolatunk, hogy az Ország óltalmazását szükségessé tehető segedelem forrásokat bedugjuk; hanem tsak azt akartuk, hogy egy takarékosabb, és egyszerűbb kormányzék; bizonyos adóknak jobb elintézése, 's azoknak az adófizetőket inkább kimélő beszédese módja a köz terben könnyebbitene. Ezek az által egyenlőbbek,

vólnának, és a' dolgozó rendet kevésbé nyomná. — A' belső igazgatás feltett támadt kérdésre nézve is különböző vélekedésben voltunk. Eppen úgy vagy még szívesebben kívántuk mi, a' közönséges rend ellen való támadások elnyomását, mint a' velünk ellenkező értelemben lévők. Látván, hogy a' dolgozó népnek legnagyobb szüksége van a' bátorságban való lételre, azt hittük, hogy egy olyan igazgatószéknek, melly a' néppel szorosabb egybeköttetésben lévén, azt szereti 's ettől viszont szeretetik és gyámolittatik, — sokkal nagyobb ereje van a' nyughatatlanságokkal való szembeszállásra, 's azoknak letsillapításban magát inkább mérsékli. Az a' magát olly igen ditsérő Igazgatószék, erőszakoskodásai által, a' mint maga megvallja, egyébbre semmire semment, hanem hogy ez idő szerént az ellentállás az Ország minden pontjaim jó rendbe van, és hogy a' lázzadás 's rendtelenség magának a' leghívebb lakosok között mély gyökeret vert.

A' Moniteur Máj. 31-kén jelenti: A' Kárlisták már nem tsak Déli, hanem Nyúgoti Frantzia Országban is kiűtött nyughatatlanságok következésében Morbihánban, egy pap, kinél lázzasztó írások találtattak, La Claye nál pedig 30 paraszt emberek fogattattak el és vittettek a' Sablesi tömlőtzebe. Ezek a' szerentsétlenek gonoszságokat mindnyájan megvallván azt mondják, hogy minden azon bandában lévő személyeket, mellyhez ők tartoznak, Meynard Urnak egy megbízott embere tsábitotta el, a' ki a' lázzadás napján ő közöttök tulajdon házaiknál 300 Frankot osztogatott ki. A' foglyok mind 18—20 esztendő közt lévő emberek, és különböző helyekre valók. A' Meynard Ur, kézre kerítése végett sok házak felmozdítottak, de még eddig nyomába senki sem

akadhatott. A' X Károly idejében Gensd'armes nevezet alatt vólt politzia katonaságnak Kapitánnya Gransaigne Ur, mindjárt vallatása kezdetén kijelenté, hogy ötöt azzal szedték rá, hogy már a' közönséges lázzadásra megkívántató minden készülétek megtétettek. A' Chaperriere nevű régi kastély körül kerítettvén, megmozdított. Abban egy függő ajtó alatt, Civrac, hajdani Maire, Moricet és Cathelineau Urakra rá akadtak. Egy közzülök pisztolyra kapott: azt kilötte, a' motozók hasonlóképpen, és Cathelineaut megölték, a' többi, fogva Cholletba vitétt. Ezen függő ajtó alatt 4 pisztolyt, 100 font puska port, és sok golyóbist találtak. Az emberek szája most is a' Hrg Escars és a' Bourmont nevével van tele. A' Nemzetigárda mindennütt szíves igyekezettel munkálkodik a' nyughatatlanok elnyomásán. — A' Moniteur azt hiszi, hogy a' pártütők bátorsága minden megverettetés után alább alább szállván, a' kórmányszék hathatós rendelkezései az Ország tsendességét rövid időn helyre fogják állítani.

Egy Királyi parantsolat, melly Jun. 2-kán költ Laval, Chateaugonthier és Vitre kerületeket, hogy az ott egyesült lázzadásoknak annál hamarabb és bizonyosabban végek legyen, hadi állapotban helyhezette.

General Lamarque a' Cholera következésében Junius 1-ső napján tsak ugyan meghalt.

Brasília.

Brasiliának legújabb történeteiről az Allgemeine Zeitung egy levél után, melly Rio de Janeiroban Mártz. 1-ső napján költ, így ír: Egész Braziliáról ugyan nem, de Rioról mondhatjuk, hogy az mostani állapot-

jában egészen még fog maradni, — az Országglószék tekintete naponként nevededik, — a' déli tartományok magokat hathatósabb és szembetűnőbb módon kezdik a'hoz kaptsolgatni. Ide járulnak azon apró győzedelmetskék is, mellyeket az ítélőszékekre ügyelő Minister Feijo Péter az Oppositión nyér. Ő a' nemzeti és városi gárda által az efféle győzedelmeket könnyen megteheti. Mert ez ideig legalább az álló katonaság széllyel oszlattatásától fogva, az Oppositio olyan tsekély lázadásokkal állott elő, mellyek minden kard és bagnet nélkül, egyedül a' Feijo bölts rendszabásai és vigyázása által nyomattattak el. A' honnan a' népnek, ezen Minister eránt való bizodalma nőttön nő. Látván az Oppositio, hogy neki ilyen környülállások között lázadást indítani lehetetlen, az igazgatószék ellen való kiabáláshoz fogott, a' miben azt sem lovas sem gyalog ezerek meg nem akadályoztathatják. A' túl a' rendén liberalis Újságok mindent elkövettek, hogy ellenségeiknek árthatásának. Ezen újságok szerkesztetői törvény elébe több ízben idéztettek, de az esküttek széke által, melly nagyobb részent az Oppositión lévő tagokból áll, az alól ismét felszabadítottak. Ezen rossznak meggátolása végett Feijo és követői feltették magokban, hogy az esküttek széke jelen tagjai helyett, újakat választatnak. Ezt a' tzelt Feijo, ha szinte sok olyan ellenzőkre talált is, kik azt a' Constitutióval meg nem állhatónak kiáltották, nagy bajok és küszködések közt is, tsakugyan szerentsésen kivitte, és vele, mind a' mellett is, hogy némelylek ellenkezőt állítanak felette sokat nyert.

H o l l a n d i a.

A' General Statusok második Kamarája Máj. 29-diki ülése elébe azon di-

plomatikai végzéseket terjeszté a' külső Minister, mellyek Jan. 30-kától fogva, a' 60-dik számú Protocollum kiadásáig tétettek. Ezekből 1-ör a' Gróf Orloff követségéről bizonyost fognak tudni olvasóink. Nevezetesen olly tzéllal küldötte az Orosz Tsászár Gróf Orloffot a' Hollandiai Királyhoz, hogy az ennek a' Leopóld Királysága 's a' Belga Ország függetlensége megismerését javallaná. Erre a' hollandiai Király azt felelte: hogy ő azt, mind addig, míg a' Belgáknak a' Hollandiai kanálisokon és útakon való szabad járása kelése, és az adósság megosztása (a' mint ez a' Conferentiában készült tractatusban foglaltatik) felett támadt nehézségek az ő kívánsága szerént el nem igazittatnak — semmi módon sem teheti. E' meglévén — igen is — szívesen. 2-orki jön az is: hogy a' Hollandiai Király, a' hatalmasságoknak a' belga várak lerontása eránt tett rendelése ellen protestált.

Ú j a b b T u d ó s í t á s o k.

Páris Jun. 6-kán. A' tegnapi napon, mint General Lamarque eltemtetése napján ezen fővárosban véres lázadás történt, melly a' várost, noha a' lázadók tzéljokat el nem érték, nem kis récmülésbe ejtette. Erről bővebben a' jövő postán.

M a g y a r O r s z á g.

Nemes Pest Vgye'köz Gyűlését f. h. 5-dikén kezdette, szeretve tisztelt Fő Ispányjának, az Ország Nádorának, Ő Ts. K. Magassága Jó'sef örökös Fő Hrgnek személyes előlülése alatt. Meglátogatta e' nemzeti inneplést Ő Kir. Magassága a' Lukkai Hrg is, a' kit „Eljön!” kiáltással fogadott a' Galeriára sereglett sokaság. A' millyen nagy következő tárgyakkal terhesült a' mai világ, olyanokra van ezen Ns. Gyűlésnek figyelmetessége is fordítva. H. T.

A' Magyar Kurir tisztelt Olvasóihoz.

Nézőkhöz közelgetvén a' f. esztendő első fele, alázatosan kérjük Újságunk tisztelt Olvasóit méltóztassanak az Újság további hordatása eránt rendeléseiket megtenni.

A' **MAGYAR KURIR** félesztendei ára, a' mellette félárku-sónként **SOKFÉLÉ** név a'att járó toldalékkal, és fertály esztendőnként egy-egy **MAGYARORSZÁGI VÁRMEGYE MAPPÁVAL** együtt 5 f. 12 Kr. Conv. pénz, vagy 15 Váltó forint. Ezen kívül a' Ts. K. Udv. Pó-Posta Hivatal Újság-Expeditioja 12 krt kíván pengőben félesztendőnként; mind a' M. Kurirért mind más Újságokért expeditio taksa név alatt, mint azt az általa évenként kiadnyező-kott Újságok Lajstroma mellé feljegyzí. Ha ez fel nem küldeték, mi szoktuk kipótólni, vagy is megtérítí. Külömben az Újság félesztendei taksája sem több sem kevesebb. A' Kik különösen posta petsét alatt kívánják Újságaikat járátí 2 f. Váltó tzedulával többet méltóztassanak küldeni.

Minthogy az Újságot megrendelő levelek és taksák rendszerént későn küldetnek fel; többeket öszvevárván némelly Posta hivatalok; vagy a' miatt, hogy a' postaszekerek (Dilizsánszok) tsak kétszer indulnak távolabb helyekről fel Béts-felé; erre nézve hogy az Újságjárása félbe ne szakadjon, szívesen és alázato-san kérjük tisztelt Olvasóinkat, méltóztassanak egyenesen hozzánk küldendő's tsak egy két sorból álló betses levelek által tudtunkra adni, hogy az Újságot tovább is tartani kívánják. Így folyvást küldjük a' Kurírt, ha annak taksája későbben érkezik is fel. Külömben ezt bizonytalanra ezentúl, a' Sokfélének költséges kiadása miatt, éppen nem tehetjük. Tisztelt Olvasóink kö-zül sokan tudtunkra adták, hogy az Újságot folyvást tartják; a' mi bé lévén írva, kívánságokat minden ilyen rendelés nélkül is teljesítjük.

Az Újságot megrendelő levelekbe isupán tsak ezt kérjük feljegyeztetni. Megtartom az Újságot továbbra is, az eddigvaló Adresse alatt; vagy az Adresse így változtassék: s a' t.

Az utolsó Posta Statio ez: —

kivülről az útasítás.

An die K. K. Oberste Hof-Post. Amts-Zeitungs-Expedition:
Bestellung des Magyar Kurir betreffend.

in Wien.

A' mai postával küldjük Győr Vármegye Mappáját a' Temesvári, Szászsebesi, Szászvárosi, továbbá a' Kassai, Munkátsi, N. Mihályi és Vécsei Tsomókban a' szokott mód szerént.

A' PÜNKÖSTI-INNEPEK miatt „**SOKFÉLÉ**” a' mai Újság mellett nem küldhetünk.

Szerkesztető és Kiadó M á r t o n J ó s e f, Professor. (Lándstrasse Nro 315.)

Nyomatató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)